

NSPRV

NEZAVISNI SINDIKAT PROSVETNIH RADNIKA VOJVODINE

Novi Sad, Trg Slobode 3 tel/faks: 021/6616-886, 025/420-093, 023/515-757
e-mail: sindiso@sbb.rs, nsprv@open.telekom.rs, nsprv.zr@open.telekom.rs

У „МРЕЖИ ШКОЛА“ САМО ЈЕДНА „РИБИЦА“ – ОШ „21. ОКТОБАР“

*Напори локалне самоуправе да легализују незакониту радњу
гашења најстарије школе у Сомбору*

Након што су представници, да не поверујете, Министарства правде, у лику министра правде (правда је ваљда слепа), Министарства просвете у лику начелника Школске управе за кога је у Протоколу погрешно наведено да је Школска управа Западнобачког округа (иако се Школска управа Сомбор територијано простире и на поменути Западнобачки управни округ, али и на Севернобачки округ) и локалне самоуправе и локалне самоуправе Града Сомбора у лику градоначелника Сомбора потписали један потпуно бесмислен папир назван Протоколом о сарадњи, са *„заједничком намером свих потписника да предузму активности усмерене у правцу преноса права коришћења на објектима који се налазе у Сомбору, улица Његошева бр.4, са Основне школе „21. Октобар“ Сомбор на Министарство правде и државне управе“*.

Тако су се *„стране потписнице сагласиле“* да *„преузму активности којима би се део објекта који користи Основна школа „21. октобар“ у Сомбору“, „што у природи представља зграду основног образовања – ОШ „21. Октобар“ број 1 и помоћну зграду број 2, а које се налазе у Сомбору, у улици Његошева бр. 4 и у државној су својини, пренео на коришћење Министарству правде и државне управе“*, учинивши на тај начин да бар два потписника – начелник Школске управе и градоначелник Сомбора буду у прилици да потписују преношење туђе имовине на страну којој та имовина и припада – државу и чији је експонент у овом случају и био министар правде и државне управе. Вероватно из чињенице што мрежу основних школа по закону доноси локална скупштина, па је на тај начин покушан да се створи привид легалитета овог криминалног и незаконитог поступка и да се створи „димна маска“ да се под формом доношења нове мреже школа угаси најстарија школа у граду у граду Мразовића, Вукићевића, Ивана Југовића и других великана српске, и не само српске, просвете.

Ово је и видљиво из члана 2. поменутог Протокола о сарадњи у коме *„стране потписнице овог Протокола сагласно констатују потребу Града Сомбора да, у складу са Уредбом о критеријумима за доношења акта о мрежи предшколских установа и акта о мрежи основних школа, утврди нову мрежу основних школа на својој територији којом ће се укинути основна школа „21. Октобар“ у Сомбору, као и потребу Министарства правде и државне управе да обезбеди просторне капацитете за потребе вишег и основног јавног тужилаштва на територији Града Сомбора“*.

Елем, сав овај циркус, а само да би се отела сопствена имовина, јер у овом тренутку држава узима своју имовину од Града коме је то већ једном узела по фамозном Закону о имовини и изворним приходима, познатијем као „Шешелјев закон“ по коме су сви школски објекти, и не само школски, из власништва локалних самоуправа и покрајине прешли у власништво државе, а чиме су АПВ и ЈЛС изгубиле велик део свог прихода и уместо да се ЈЛС боре да им се врати имовина и приход, оне га се олако одричу чекајући да држава сама себе децентрализује (читај: развласти).

Очекујући реакцију организованих просветара, пошто је реакција запослених у школи готово изостала, јер би се сличан принцип могао применити и на друге школе и на другим местима, они који су „закували ову чорбу“ покушали су накнадно да обезбеде легалитет и законитост Одлуке о доношењу мреже школа на територији Града Сомбора, на шта ЈЛС има право, али очигледно не и намеру, јер је ad hoc формирана радна група која треба израдити елаборат и предлог одлуке на основу кога би Скупштина Града Сомбора у име грађана Сомбора требала да аминује идеју из спорног Протокола и угаси најстарију градску школу, а након 130 година ова кућа знања постала

би објекат тужилаштва, без икаквог изгледа да се једног дана врати првобитној намени – установи образовања коју су јој приликом оснивања и изградње наменили наши суграђани.

Крунски разлог за укидање најстарије школе у граду јесте наводно број ученика, при чему се заборавља да је и локална самоуправа годинама водила негативну кампању према овој школи и преусмеравала ђаке који по реонској припадности припадају овој школи у друге, па чак и јавно одвраћала родитеље кроз деловање својих чиновника, говорећи да не уписују децу у ову школу, јер ће она бити угашена. При томе су намеравали да ова школа у једном моменту буде дипломатска академија (ма шта то год значило), ликовна академија или средња, односно виша музичка школа, што би имало каквог-таквог смисла јер би постојећи објекат и даље био у функцији образовања, међутим испало је дијаметрално супротно и школа полако, али извесно, постаће објекат тужилаштва, вероватно са притворском јединицом и свим оним што чини такву институцију. А кад је реч о патуљастим школама, морамо да подсетимо да школа коју гасе због броја ученика – „21. Октобар“ није најмања, већ да има и других „патуљака“. Тако, нпр. на 114 ученика школе „21. Октобар“ бележимо и 102 ученика ОШ „Алекса Шантић“ из Шантића, 125 ученика ОШ „Киш Ференц“ из Телечке, 122 ученика ОШ „Петар Кочић“ из Риђице, 78 ученика ОШ „Огњен Прица“ Колут, 72 ученика Школе за основне и средње школе са домом ученика „Вук Караџић“ и 65 ученика ОШ „Моша Пијаде“ Бачки Брег.

Наравно, осим школа „Аврам Мразовић“ Сомбор са 738 уписаних ученика, „Доситеј Обрадовић“ са 656, „Иво Лола Рибар“ са 823, „Никола Вукићевић“ са 785, па и ОШ „Братство-Јединство“ са 414, све остале школе могле би бити предмет рационализације, односно обухвата новом мрежом школа јер не задовољавају основни критеријум од минимално 400 ученика. Али то сасвим сигурно неће бити предмет ангажовања радне групе за припрему предога који треба само да „покрије“ спорну одлуку тројице потписника и оних који су и покренули ову иницијативу.

На тај начин локална самоуправа и даље ће имати неодрживу мрежу школа која ће ипак једног дана доћи на ред, али пре тога свакако треба учинити неколико предрадњи на које је аутор овог текста и подсећао: решити питање имовине (односно локалним самоуправама вратити подржављену имовину), донети квалитетније критеријуме за мрежу школа, решити питање децентрализације финансирања објеката основног образовања, донети квалитетан социјални програм и обезбедити средства за отпремнине, ...и тек онда донети одрживу мрежу школа. У противном, овај модел могао би се применити било где у сувише централизованог држави Србији, па би једног дана могло неком пасти на памет да гаси нпр. Карловачку Гимназију, Крагујевачку Гимназију или недај Боже неку другу школу од посебног државног интереса, само зато што му је запело око за објекат у коме се та школа налази и што је доведен у ситуацију да му је опао број ђака, као да није број ђака опао свим школама у држави, што није мимоишло ни Сомбор у коме је на почетку ове школске године у свих 20 основних школа уписано мање од половине ученика, колико су ове школе имале пре две деценије – свега 6.206. Другим речима, математички, значи да би за своју будућност требало да стрепи чак 15 (можда и 16) школа од постојећих 20, пошто Школу за основно образовање одраслих и Школу за основно и средње образовање са домом ученика „Вук Караџић“ због њихове намене нико (ваљда) неће дирати.

НСПРВ ће стати у одбрану принципа и законитости поступка утврђивања мреже школа и покушати да лобира да Скупштина Града не донесе срамну одлуку да се гаси само једна, и то баш ова школа, већ да Град буде одговоран и донесе мрежу школа по мери грађана Сомбора и потреби за образовањем наших најмлађих суграђана.

Нови Сад, 28.01.2014.год.

проф. Хаџи Здравко М. Ковач
генерални секретар НСПРВ